

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/183/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312216441
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1312216441.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcov: 1/ I. I., I. XX.XX.XXXX, G. Z. Y. I. X, Z., 2/ Ž. O., I. XX.XX.XXXX, Z. XXXX S. X., Y. W. T., H., obaja zastúpení: advocatius s. r. o., IČO: 36 868 752, so sídlom Palackého 12, 814 99 Bratislava, proti žalovaným: 1/ X. B., I. XX.XX.XXXX, G. Z. W. XX, Z., zastúpená JUDr. Katarínou Markovou, advokátkou, so sídlom Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava a 2/ O. Š., I. XX.XX.XXXX, G. Z. K. XX, Z., zastúpená JUDr. Vierou Perutkovou, bytom Ružinovská 3, 821 01 Bratislava, o určenie vlastníckeho práva a vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalobcov 1/, 2/ a žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.02.2016, č.k. 6C/204/2012-453, jednomyselne takto

rozhodol:

Odvolanie žalovanej 1/ do výroku IV sa odmieta.

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutých výrokoch I a III p o t v r d z u j e.

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku IV m e n í tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanej 2/ náhradu trov konania vo výške 1901,08 eur, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalobcom 1/, 2/ sa p r i z n á v a proti žalovanej 1/ nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania v časti o určenie podielového spoluvlastníctva.

Žalovanej 2/ sa p r i z n á v a proti spoločne a nerozdielne zviazaným žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v časti o vypratanie nehnuteľnosti v rozsahu 50%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi, každý v podiele 1/2 k bytu č. XX na R.. poschodí bytového domu na O. U.. Č.. XX O. Z., súp. č. XXXX, číslo vchodu XX, postavený na parc. č. XXXXX/X - zast. plochy a nádvoria vo výmere 472 m2 a podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku vo veľkosti 462/190198, zapísané na LV č. XXXX, okres Bratislava III, obec BA - m.č. I. W., kat. územie I. W. (výrok I), zamietol žalobu o vypratanie nehnuteľnosti - bytu č. XX na R.. poschodí bytového domu na O. U.. Č.. XX v Z., súp. č. XXXX, číslo vchodu XX, postavený na parc. č. XXXXX/X - zast. plochy a nádvoria vo výmere 472 m2 a podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku vo veľkosti 462/190198, zapísané na LV č. XXXX, okres Bratislava III, obec BA - m.č. I. W., kat. územie I. W. (výrok II), ďalším výrokom uložil žalovanej 1/ povinnosť nahradiť žalobcom 1/, 2/ trovy konania v sume 10 766 eur k rukám právneho zástupcu žalobcov 1/, 2/ advocatius,

s.r.o., v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku (výrok III) a uložil žalobcom 1/, 2/ povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 2 534,85 eur v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku (výrok IV).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie vo veci právne odôvodnil ustanovením § 31 ods. 1, § 32 ods. 1, § 33 ods. 2 a 3, § 39, § 100 ods. 2, § 123, § 126 ods. 1, § 129 ods. 1, § 131 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že v posudzovanom prípade bol daný naliehavý právny záujem a boli preukázané skutkové okolnosti ako sfalšovanie podpisov žalobcov 1/ a 2/ na plnomocenstve, na základe ktorého uzatvoril B. W. so žalovanou 1/ kúpnu zmluvu dňa 26.07.2005. Na základe tejto kúpnej zmluvy nadobudla žalovaná 1/ s účinnosťou od 19.08.2008 sporné nehnuteľnosti povolením vkladu jej vlastníckeho práva pod č. O.-XXXX/XX. Žalovaná 1/ kúpnu zmluvou zo dňa 13.10.2008 následne previedla sporný byt žalovanej 2/ za kúpnu cenu 99 581,76 eur. Nakoľko žalovaná 2/ od predmetnej kúpnej zmluvy odstúpila, bol v katastri nehnuteľností obnovený zápis vlastníckeho práva žalovanej 1/ k bytu, ktorá je doposiaľ ako vlastníčka bytu zapísaná na príslušnom liste vlastníctva č. 3311. Súd prvej inštancie mal z darovacej zmluvy zo dňa 10.08.2002 preukázané, že žalobcovia 1/, 2/ k bytu nadobudli vlastnícke právo, keď nezistil nijaký dôvod neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy. Mal za to, že kúpna zmluva zo dňa 26.07.2005 uzatvorená medzi žalovanou 1/ a B. W., konajúcim v mene žalobcov 1/, 2/ ako predávajúcimi je absolútne neplatná. Tento záver odôvodnil súd prvej inštancie tým, že p. B. W. nebol vlastníkom predmetného bytu a nebolo preukázané, že mal právo v mene vlastníkov tento byt predať, resp. akokoľvek s ním nakladať. Za podstatné považoval súd prvej inštancie to, že plnomocenstvo nevyjadrovalo skutočnú vôľu splnomocniteľov, ktorí ho nepodpisali, čo bolo potvrdené písomoznalcom W.. N.. Mal za to, že navrhované dokazovanie za účelom zistenia majetkových a finančných pomerov spoločností, v ktorých podnikali žalobca 1/ alebo Z. I. nemohlo privodiť záver o skutočnej vôli žalobcov 1/, 2/ prejavenej v plnomocenstve. Následná kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovanou 1/ a žalovanou 2/ s poukazom na zásadu, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má, nemohla vyvolať právne účinky pre absolútnu neplatnosť tohto úkonu. K námietke premlčania uplatnenej žalovanou 1/ súd prvej inštancie uviedol, že je neopodstatnená nakoľko vlastnícke právo sa nepremičuje. Za neopodstatnené považoval súd prvej inštancie námietky žalovanej 1/, ktorými spochybnila nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcov 1/, 2/ na základe darovacej zmluvy ako aj námietky, ktorými spochybnila tvrdenia Z. I. v trestnom konaní, že sa o zmluve o zrušení vecného bremena zo dňa 21.07.2005 dozvedela až od príslušnej správy katastra. Súd prvej inštancie nezohľadnil ani námietku premlčania práva žalobcov dovolávať sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 26.07.2005, keďže žalovaná 1/ neuviedla, ktorý so žalobcov mal vyvolať omyl vo vôli žalovanej 1/. Vychádzal z toho, že žalovaná 1/ argumentáciu opierala o ničím nepodložený záver, že žalobcovia 1/, 2/ sami zmarili pravosť svojich podpisov tým, že ich zámerne pozmenili, nakoľko pravosť ich podpisov na sporných listinách mala byť vždy osvedčená pred notárom na rôznych notárskych úradoch. V predchádzajúcich konaniach však bolo zistené, že doklady žalobcov boli sfalšované a overenie pravosti podpisov na listine Čestné prehlásenie, ktoré preukazovalo prijatie kúpnej ceny priamo označil V.. O., ktorého notársky úrad mal pravosť podpisov na tejto listine overiť, bolo rovnako sfalšované. V posudkoch (33/2007 a 13/2007) bolo vylúčené, že podpisy na plnomocenstve patrili žalobcom 1/, 2/. Tvrdenie žalovanej 1/ o tom, že žalobcovia 1/, 2/ by zámerne pozmenili svoje podpisy, aby od nej vylákali peniaze, sa tak nepodarilo vierohodne preukázať. Z uvádzaných dôvodov súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcov 1/, 2/, ktorou sa domáhali voči žalobkyni 1/ určenia vlastníckeho práva k bytu. V časti rozhodovania o vypratání nehnuteľnosti súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalovaná 2/ už túto neuvádzala, preto nebol daný právny dôvod na uloženie povinnosti žalovanej 2/ predmetnú nehnuteľnosť vypratať. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 149, § 151 ods. 1, 5, 8 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), § 9, § 10 ods. 2, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) a vecne tak, že priznal nárok na náhradu trov konania úspešným žalobcom 1/, 2/ voči žalovanej 1/ v časti konania o určovacej žalobe a úspešnej žalovanej 2/ voči žalobcom 1/, 2/ v časti žaloby o vypratání. Žalobcom 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 10 766 eur, ktorá pozostávala zo sumy za zaplatené súdne poplatky vo výške 132,50 eur a z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 1 794,40 eur. Pri určení hodnoty úkonu právnej služby vychádzal z hodnoty nehnuteľnosti (zo sumy 99 581,76 eur) a prihliadol na to, že sa jednalo o spoločné zastúpenie, preto znížil sumu úkonu právnej služby o 50 %, tarifnú hodnotu úkonu tak stanovil v sume 312,86 eur. Na základe uvedeného priznal žalobcom 1/ a 2/ proti žalovanej 1/ náhradu trov právneho zastúpenia za 2 x 14 úkonov právnej služby á 312,86 eur (2 x príprava a prevzatie, 2

x písomné podanie vo veci samej z 30.10.2012, 2 x písomné podanie vo veci samej z 25.03.2014, 2 x písomné podanie vo veci samej zo dňa 25.03.2014, 24.09.2015 a 12.02.2016, rokovanie s klientom dňa 14.01.2014 a 01.12.2014, 2 x účasť na piatich pojednaniach), režijný paušál 3 x 7,63 eur, 4 x 8,04 eur, 4 x 8,39 eur, 2 x 8,58 eur a DPH vo výške 20%. Žalovanej 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v sume 2 534,85 eur, a to náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2534,85 eur, pričom pri určení tarifnej hodnoty úkonu vychádzal z hodnoty nehnuteľnosti (zo sumy 99 581,76 eur), preto tarifnú odmenu určil v sume 625,73 eur. Na základe uvedeného tak priznal žalovanej 2/ nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby á 625,73 eur (príprava a prevzatie, písomné podanie vo veci zo dňa 07.01.2014 a 2 x účasť na súdnom pojednaní) a režijný paušál 7,81 eur a 3 x 8,04 eur.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku I (ktorým súd určil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti), výroku III (ktorým súd uložil žalovanej 1/ povinnosť nahradiť žalobcom 1/ a 2/ trovy konania) a vo výroku IV (ktorým súd uložil žalobcom 1/a 2/ povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania) podala prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie žalovaná 1/, majúca za to, že sú naplnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) f) a h) zákona 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Mala za to, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opomenul uviesť ďalšie dôkazy, ktoré boli súčasťou spisu a ktoré navrhovala vykonať, a zároveň úplne absentuje zmienka o tom, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jasne a zreteľne nevyplýva, na základe akých konkrétnych dôkazov súd prvej inštancie ustálil skutkový stav a či boli ďalšie dôkazy vykonané alebo nie. I keď súd prvej inštancie uviedol, že svoje námietky nepreukázala a vyhodnotil ich ako procesnú obranu, opomenul, že tieto tvrdenia opierala o konkrétne skutočnosti a dôkazy. Mala za to, že súd prvej inštancie mal zdôvodniť, z akého dôvodu daný dôkaz nevykonal. Z viacerých jej podaní vyplýva odkaz na konkrétne listiny, avšak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, či sa s nimi súd prvej inštancie oboznámil a ako ich vyhodnotil. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je preto neúplné a nepreskúmateľné a nespĺňa náležitosti v zmysle ust. § 220 C.s.p.. Za ďalší nedostatok považovala skutočnosť, že z odôvodnenia nevyplýva, na základe akých zákonných ustanovení súd prvej inštancie právne posúdil skutkový stav, keďže sa vyjadroval k relatívnej neplatnosti a omyle vo vôli konajúceho neuviedol avšak príslušné zákonné ustanovenia. Mala tak za to, že súd prvej inštancie dôvodil skutočnou vôľou žalobcov bez toho, aby na vec aplikoval príslušné ustanovenia upravujúce právny úkon.

5. Odvolateľka ďalej dôvodila, že súd prvej inštancie porušil právo strán na rovnaké postavenie, nakoľko porušil ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p., keď ani na jednom pojednaní neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia strán sporu možno považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné, a to napriek tomu, že o to strana sporu žiadala počas konania a rozporovala pravdivosť a pravosť niektorých listín, na základe ktorých súd prvej inštancie rozhodol. Poukázala na to, že žalobcovia 1/, 2/ žalobu dôvodili tým, že plnomocenstvo zo dňa 15.07.2005 nepodpísali a ich podpisy sú falošné, čo potvrdil aj znalec W. N. v trestnom konaní. Viackrát namietala dôveryhodnosť toho dôkazu, nakoľko išlo o dôkaz v tomto konaní a nie o znalecký posudok súdom ustanoveným znalcom. Uviedla, že viackrát nahliadala do spisu ako aj pripojených spisov, avšak nezistila, či bol vo veci niekedy predložený originál predmetného plnomocenstva a či ho mal k dispozícii znalec pri písomnoznanleckom posudzovaní v trestnom konaní. Zo spisov však nevyplýva, že tento originál bol niekedy predložený. Chcela iniciovať preskúmanie pravosti podpisov žalobcov na plnomocenstve avšak nemohla tak objektívne urobiť z dôvodu, že v spise sa originál nenachádza a nenachádza sa ani zmienka o tom, ako sa s ním naložilo. Nie je zrejmé ako súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že v trestnom konaní bol predložený originál plnomocenstva, keď z Písomoznanleckého posudku č. 33/2007 zo dňa 21.3.2007 vôbec nevyplýva, že by znalec posudzoval originál plnomocenstva. Mala zároveň za to, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s ust. § 119 ods. 2 O.s.p., keď na každom pojednaní neoboznamoval strany sporu s doposiaľ vykonaným dokazovaním.

6. Odvolateľka poukázala na to, že v konaní navrhovala vykonať rozsiahle dokazovanie za účelom preskúmania, ako sa byt kupoval a namietala viacero rozporov. Navrhla výsluch svedkov V. N., B. W., J. B., L. B., W. G., V. M., avšak súd prvej inštancie ich výsluch nevykonal a neuviedol dôvod ich nevykonania, pričom ich výsluchom by boli ozrejmene okolnosti, za ktorých byt kupovala a rozporovali by tvrdenia žalobcov. Súd prvej inštancie zároveň nevykonal výsluch Z. I. ani neodôvodnil nevykonanie tohto dôkazu. Za zásadné považovala to, že svedkyňa E. Š. vypočutá v trestnom konaní, ktorá bola prítomná pri tom, ako B. W. Z. I. odovzdával kúpnu cenu za byt, túto osobu spoznala. Súd prvej inštancie napriek tejto skutočnosti uviedol, že osoba Z. I. nebola opoznaná. Zároveň odvolateľka navrhovala,

aby sa súd oboznámil s celým obsahom katastrálnych spisov k.ú. I. W., sp. zn. V-3075/05, V-2993/05 a sp.zn. 2992/05, z ktorého mohol zistiť viacero pre vec podstatných skutočností (kedy boli podané návrhy na vklad, kedy boli doručené rozhodnutia o povolení vkladu). Odvolateľka navrhovala aby sa súd prvej inštancie oboznámil s plnomocenstvom zo dňa 28.07.2005, ktorým mala žalobkyňa 2/ splnomocniť Z. I. a z ktorého vyplývala skutočnosť, že v čase uzatvárania kúpnej zmluvy žalobkyňa 2/ musela byť na Slovensku. Upozorňovala na viaceré rozpory týkajúce sa prenájmu bytu ako aj to že potvrdenia o úhrade nájomného nezodpovedajú realite, keďže v tom čase už byt užívala. Poukázala na to, že ani údajný nájomca prenájom bytu nepotvrdil. Zároveň upozorňovala na to, že žalobca 1/ a/alebo Z. I. mali v čase predaja bytu viaceré dlhy, ktoré potvrdili viacerí svedkovia, na ktorých výpoveď poukazovala. Nebolo jej zrejme na základe čoho súd prvej inštancie zistil a ustálil skutočnú vôľu žalobcov, čo je pre vec samu podstatné. Poukázala na fakt, že v súdnom spise ani v súvisiacich spisoch sa nenachádza originál plnomocenstva. Dôvodila už pred súdom prvej inštancie, že z písmoznaleckého posudku č. 33/2007 vôbec nevyplýva, že znalec W.. N. mal originál plnomocenstva k dispozícii. Poukázala na to, že fotokópia plnomocenstva na str. 16 posudku nemá doložku o notárskom osvedčení, ktoré preukázateľne bolo vykonané a čo len potvrdzuje, že znalec pochybil pri svojej činnosti a predmetný posudok je nepreskúmateľný a nezákonný. Zo súdnej praxe ako aj z odbornej literatúry vyplýva, že pokiaľ nie je zrejme, či porovnávací materiál je originál, takýto znalecký posudok je nepreskúmateľný. Písmoznalecké dokazovanie nie je možné hodnoverne vykonať z fotokópie. Pre prípad, ak by súd prvej inštancie považoval odborné posúdenie pravosti podpisov na plnomocenstve za rozhodujúce pre vec samu, navrhla, aby súd prvej inštancie ustanovil súdneho znalca z oblasti písmoznactva. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol len na základe písmoznaleckého posudku č. 33/2007 zo dňa 21.03.2007, pričom nikde nezodôvodnil, ako rozhodol o jej návrhu na znalecké dokazovanie. Konštatovala, že súd prvej inštancie sa síce oboznámil s pravdivosťou peňažnej transakcie kúpnej ceny tak ako to uvádzala, avšak faktom je že hoci v trestnom konaní bolo preukázané, že B. W. za prítomnosti svedkyne E. Š. odovzdal Z. I. kúpnu cenu za byt, nebolo doposiaľ preukázané že by predmetná kúpna cena nebola následne vložená na bankový účet žalobcov 1/, 2/, prípadne Z. I.. Uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie súdu prvej inštancie, že by nevykonala nijaké kroky, nakoľko podala vzájomný návrh dňa 30.06.2008 voči žalobcom v konaní sp. zn. 43C/30/2007 o zaplatenie, resp. vrátenie kúpnej ceny 73 026,62 eur a aktívne sa zapájala v prebiehajúcom trestnom konaní. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolateľky nevykonal nijaké dokazovanie prečítaním listiny, pričom tak podľa ustálenej judikatúry urobiť musel bez ohľadu na to, či, či strany sporu sú oboznámené s obsahom listinných dôkazov alebo nie. Nerozhodol uznesením o návrhoch strán na dokazovanie, t.j. že ich nevykoná. Mala za to, že pokiaľ súd považoval súvisiace trestné konanie za dôležité a dôkazy vykonané v tomto konaní považoval za dôležité, mal konanie v súlade s § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušiť do právoplatného skončenia trestného konania.

7. Podľa názoru odvolateľky súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p., keď neuviedol ako daný stav právne posúdil, ktorú normu aplikoval a ako ju v konkrétnom prípade aplikoval. Namietala to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav a bez toho nie je možné ani jeho správne právne posúdenie. Súd prvej inštancie aplikoval § 39 v spojení s 123 Občianskeho zákonníka, avšak opomenul aplikovať § 34, § 35 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Neskúmal skutočnú vôľu žalobcov, čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že kúpna zmluva je neplatná, nakoľko ju uzatvoril B. W. na základe plnomocenstva, ktoré podľa písmoznalca W.. N. žalobcovia nepodpísali. Súd skúmal plnomocenstvo ako prejav vôle len na základe Písmoznaleckého posudku č. 33/2007, ktorý však bol medzi stranami sporný a vyhotovený zrejme bez použitia originálu sporného materiálu. Vo veci tak bolo potrebné vykonať podľa názoru odvolateľky dokazovanie tak ako to navrhovala, a to na základe originálu plnomocenstva. Dôvodila, že znalecký posudok v trestnom spise bolo možné v súvisiacom civilnom konaní využiť ako listinný dôkaz, avšak vzhľadom na špecifickosť konania sa javí vhodnejším, ak je znalec v civilnom konaní ustanovený a vypočutý. Mala za to, že súd prvej inštancie opomenul aplikovať ust. § 40a v spojení s § 49a Občianskeho zákonníka. Odvolateľka pri uzatváraní kúpnej zmluvy jednala len s B. W., ktorý sa preukázal plnomocenstvom s notársky overenými podpismi predávajúcich, kľúčmi od bytu, byt bol voľný, dostupný a telefonovala jej Z. I. urgujúca zaplatenie kúpnej ceny. Nikdy tak nemala pochybnosť o tom, že B. W. vykonáva vôľu predávajúcich. Ak potom uzatvorila kúpnu zmluvu v omyle, pričom žalobcovia tento omyl vyvolali, išlo o relatívne neplatný právny úkon. Poukázala na to, že súd prvej inštancie neposúdil správne žalobu ako takú, keďže žaloba o určenie vlastníckeho práva smerovala voči nej a aj žalovanej 2/. Súd prvej inštancie tak mal konanie voči žalovanej 2/ zastaviť. Súd prvej inštancie však posúdil žalobu tak, že určovacia žaloba smerovala len proti nej a uložil len jej povinnosť zaplatiť trovy konania, čo nie je správne ani spravodlivé. Zároveň súd prvej inštancie vyvodil, že žaloba o vypratanie bytu

smerovala výlučne proti žalovanej 2/, avšak počas konania kataster vykonal spätný zápis a povinnosť vypratať byt tak mal smerovať voči nej. Za nesprávne považovala aj to, že súd prvej inštancie posúdil faktický stav užívania bytu, keď uviedol, že žalovaná 2/ predmetný byt neužíva. Žalovaná 2/ sama uviedla, že predmetný byt prenajíma a je v jej držbe. Zároveň žalovaná 2/ byt zaťažila dvomi záložnými právami, ktoré sú k bytu zriadené dodnes. Nakoľko súd prvej inštancie nesprávne rozhodol vo veci samej odvolateľka napáda aj rozsudok v časti výroku o trovách konania. Napokon mala za to, že súd prvej inštancie mal pri stanovení tarifnej odmeny vychádzať u ust. § 11 ods. 1 písm. a) alebo § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcov 1/, 2/ o určenie vlastníckeho práva zamietne.

8. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku IV (ktorým súd uložil žalobcom 1/a 2/ povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania) podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobcovia 1/, 2/, majúci za to, že sú naplnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p., žiadajúci, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania neprizná. Poukázali na to, že v čase podania žaloby bola evidovaná ako vlastníčka bytu žalovaná 2/. Počas konania príslušný Okresný úrad, katastrálny odbor zapísal na príslušný LV opäť žalovanú 1/. Žalovaná 2/ počas celého konania uvádzala, že byt má v držbe a nikomu ho doposiaľ neodovzdala. Ich právne postavenie ohľadom skutočnosti, kto reálne byt užíva, bolo počas celého konania neisté. Poukázali na to, že nemali právnu istotu, či opätovne nebude ako vlastníčka zapísaná žalovaná 2/, preto ponechali petit žalobného návrhu aj v časti o vypratanie žalovanej 2/ z bytu. Žalovaná 2/ v konaní uviedla, že byt je stále v jej držbe. Namietli konkrétne právne úkony, za ktoré bola žalovanej 2/ priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, a to príprava a prevzatie, nakoľko v čase daného úkonu nemohli mať vedomosť o odstúpení od kúpnej zmluvy, keď toto oznámila súdu až podaním zo dňa 07.01.2014, ďalej písomné podanie na súd zo dňa 07.01.2014, keď žalovaná 2/ v ňom uviedla, že naďalej má byt v držbe, účasť na pojednávaní dňa 07.01.2014, keď v ten deň nebol vytyčený termín pojednávania a dňa 17.01.2014 sa pojednávania žalovaná 2/ ani jej právne zástupkyňa nezúčastnili, účasť na pojednávaní dňa 19.03.2014, keď na danom pojednávaní naďalej nemali vedomosť o tom, že by byt nemala v držbe žalovaná 2/ a nájom bytu bol žalovanou 2/ spomenutý až na pojednávaní konanom sa dňa 19.05.2015. S poukazom na uvedený priebeh konania a tvrdenia žalovanej 2/ boli v právnej neistote, kto má vec v držbe a nemohli vziať žalobu voči žalovanej 2/ späť. Na základe uvedených dôvodov mali za to, že súd nemal priznať žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania.

9. K odvolaniu žalobcov 1/, 2/ podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie žalovaná 1/, v ktorom uviedla, že z odvolania žalobcov 1/, 2/ nie je zrejmé, na základe ktorých vykonaných dôkazov mal súd prvej inštancie dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zároveň z ich odvolania nie je zrejmé ako súd prvej inštancie pochybil, keď namietali nesprávne právne posúdenie. Za nepravdivé považovala tvrdenie žalobcov 1/, 2/, že sa o odstúpení od kúpnej zmluvy dozvedeli až podaním žalovanej 2/ zo dňa 07.01.2014. Žalobcovia 1/, 2/ už dňa 05.03.2012 podali na súd Návrh na obnovu konania, sp. zn. 43C/30/2007 s odôvodnením, že kupujúca od kúpnej zmluvy podaním zo dňa 05.12.2011 odstúpila. Nie je ani pravdivé tvrdenie žalobcov 1/, 2/, že sa mali prvýkrát dozvedieť o prenajímaní predmetného bytu žalovanou 2/ až na pojednávaní dňa 19.05.2015, nakoľko žalobcovia 1/, 2/ mali preukázateľne vedomosť o tejto skutočnosti z výsluchu žalovanej 2/ už v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2T 75/2011. Ďalej uviedla, že predmetný byt nikdy neprenajímala a toto nikdy netvrdila ani žalovaná 2/. Zároveň nie je pravdivé ani tvrdenie, že žalovaná 2/ si nenárokuje náhradu trov právneho zastúpenia od roku 2015, t.j. odvtedy čo má informáciu o údajnom prenájme bytu. Právna zástupkyňa žalovanej 2/ ukončila k 31.12.2014 výkon advokácie a následne žalovanú 2/ zastupovala V. O. B. ako zvolený zástupca na základe splnomocnenia, za ktoré úkony však už nevzniká nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

10. K odvolaniu žalovanej 1/ podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie žalobcovia 1/, 2/, v ktorom nesúhlasili s argumentáciou žalovanej 1/, že z napadnutého rozsudku nevyplýva, na základe ktorých dôkazov súd prvej inštancie zistil skutkový stav. V priebehu súvisiacich troch konaní bolo konštatované spáchanie trestného činu podvodu, absolútna neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 26.07.2005 a určenie vlastníckeho práva k bytu. V každom konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré žalovaná 1/ v odvolaní namieťa. Súd prvej inštancie si tieto spisy pripojil a dôsledne sa nimi zaoberal. Zároveň v tomto konaní vykonal ďalšie dokazovanie. V napadnutom rozsudku uviedol jednoznačne, z ktorých dôkazov zistil a ustálil skutkový stav a zaoberal

sa aj argumentáciou žalovanej 1/. Poukázali na to, že žalovaná 1/ nešpecifikovala konkrétne dôkazy, ktoré neboli vykonané a ku ktorým súd prvej inštancie nezaujal stanovisko. Žalovaná 1/ navrhla vykonať dokazovanie, ktoré už bolo vykonané v trestnom konaní a je zrejmé z trestného spisu, pričom takéto dokazovanie by bolo duplicitné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Zároveň by to nezmenilo skutočnosť, že došlo k spáchaniu trestného činu podvodom a že s bytom sa nakladalo bez vedomia a ich súhlasu. Poukazujúc na Uznesenie NS SR zo dňa 22.08.2012, sp. zn. 2Sžf/59/2011 uviedli, že súd nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Dôvodili, že žalovaná 1/ v predchádzajúcich konaniach bola ich účastníčkou a v tomto konaní nepoukázala na nové skutočnosti či dôkazy ako v predchádzajúcich konaniach. Mali za to, že súd prvej inštancie sa vyjadril ku všetkým podstatným tvrdeniam žalovanej 1/, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa ich názoru žalovaná 1/ neodôvodnene tvrdila, že znalec v pismoznaleckom posudku č. 33/2007 z 21.03.2007 nepoužil originál plnomocenstva zo dňa 15.07.2007, nakoľko pokiaľ by nemal k dispozícii originál, túto skutočnosť uvedie v znaleckom posudku. Znalec použil vyše 10 porovnávacích materiálov, preto tvrdenie žalovanej 1/ ohľadom použitia nedostatočného množstva porovnávacieho materiálu neobstojí. V prebiehajúcim trestnom konaní bolo preukázané, že skutok trestného činu podvodu sa stal, avšak nepodarilo sa ozrejmiť, kto tento skutok spáchal. Podľa ich názoru súd prvej inštancie odôvodnil rozsudok s ohľadom na relevantné skutočnosti a riadne sa zaoberal argumentáciou žalovanej 1/ a je z neho zrejmé na základe akých dôkazov zistil a ustálil skutkový stav. S poukazom na uvedené mali za to, že odvolanie žalovanej 1/ je nedôvodné a žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I a III potvrdil a výrok IV zmenil tak, že žalovanej 2/ trovy konania neprizná.

11. K odvolaniu žalobcov 1/, 2/ podala prostredníctvom svojej zástupkyne písomné vyjadrenie žalovaná 2/, v ktorom uviedla, že žalobcovia 1/, 2/ boli prví informovaní o jej právnych aj faktických krokoch. Už v novembri roku 2011 boli informovaní o odstúpení od zmluvy, nakoľko sa dozvedela, že ohľadne bytu je vedené súdne konanie. V katastri nehnuteľností, ktorý je verejne prístupný, bola zverejnená zmena v osobe majiteľa bytu po odstúpení od zmluvy na základe E.-XXXXX/XX dňa 12.11.2013. Na výzvu súdu bolo podané dňa 07.01.2014 vyjadrenie, v ktorom namietala nedostatok pasívnej legitímácie. Mala za to, že počas konania žalobcom ako aj žalovanej 1/ vyhovovalo, že sa niekto stará o to, aby sa na byte uhrádzali platby a nevznikali dlhy. Poukázala na to, že nebola vyzvaná na odovzdanie kľúčov od bytu. Potom, čo sa dozvedela o súdnom konaní ohľadom bytu, sa do bytu nenasťahovala, nemá tam nijaké veci a byť je kedykoľvek uvoľniteľný, čo bolo stranám sporu známe. Z uvádzaných dôvodov považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku IV (ktorým jej priznal proti žalobcom 1/ a 2/ trovy konania) za správne.

12. K odvolaniu žalovanej 1/ podala prostredníctvom svojej zástupkyne písomné vyjadrenie žalovaná 2/, v ktorom uviedla, že odvolanie žalovanej 1/ proti výroku rozsudku o trovách konania v časti IV považuje za bezdôvodné, keďže súd prvej inštancie postupoval v súlade s platnou judikatúrou a spôsob a stanovenie trov konania bolo riadne v rozhodnutí zdôvodnené. Preto považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti priznanej náhrady trov konania za správne a žiada rozsudok v napadnutom výroku IV potvrdiť.

13. K vyjadreniu žalovanej 1/, 2/ k odvolaniu žalobcov 1/, 2/ podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomné vyjadrenie žalobcovia 1/, 2/, v ktorom zaujali názor, že pasívne legitímovaný subjekt v konaní o určenie vlastníckeho práva je ten, kto je ako vlastníč zapísaný nehnuteľnosťami zapísaný v katastri nehnuteľností. V čase podania žaloby bola na LV k bytu zapísaná ako vlastníčka žalovaná 2/ a počas tohto konania sa zmenil zápis na liste vlastníctva a ako vlastníčka bola zapísaná žalovaná 1/. Poukázali na to, že neboli účastníkmi sporu medzi žalovanou 1/ a žalovanou 2/ ani katastrálneho konania a nemali istotu, či opätovne nebude ako vlastníčka zapísaná v katastri nehnuteľností žalovaná 2/. Z uvádzaných dôvodov nemali inú možnosť ako ponechať žalobný petit v časti vypratania aj voči žalovanej 2/. Mali za to, že nakoľko počas konania nemali právnu istotu s ohľadom na pasívnu legitímáciu, je nespravodlivé, aby znášali trovy konania žalovanej 2/. Dôvodili, že žalovaná 2/ na jednej strane uvádza, že byť je prenajímaný, na strane druhej tvrdí, že byť má v držbe a je pripravená ho vypratať. Tvrdenie ohľadom prenájmu nehnuteľnosti považovali za zmätočné, keď žalovaná 2/ počas celého konania uvádzala, že byť má v držbe, preto z ich strany nebolo možné vziať žalobný návrh voči žalovanej 2/ späť. S poukazom na uvedené nesúhlasili s priznaním trov konania žalovanej 2/ a žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanej 2/ trovy konania neprizná.

14. K vyjadreniu žalobcov 1/, 2/ a žalovanej 2/ podala prostredníctvom svojej zástupkyne písomné vyjadrenie žalovaná 1/, v ktorom uviedla, že nakoľko z jej odvolania vyplýva, že podala odvolanie vo výroku I, napáda ním aj výrok, ktorým jej súd uložil povinnosť výlučne jej nahradiť trovy konania žalobcom 1/ a 2/ v plnom rozsahu. Poukázala na to, že žalovaná 2/ ako prvých informovala žalobcov 1/, 2/ o jej právnych a faktických krokoch, pričom ona sa o odstúpení od zmluvy žalovanou 2/ dozvedela až z návrhu žalobcov 1/, 2/ na obnovu konania. K tvrdeniu žalovanej 2/, že nikdy predmetný byt neužívala uviedla, že aj drahá rekonštrukcia bytu a prenechanie bytu do užívania tretej osobe za odplatu je forma užívania. Nestotožnila sa s tvrdením žalobcov 1/, 2/, že prevod bytu v rozpore so zákonom bol preukázaný v troch konaniach, nakoľko trestné konanie nie je právoplatne skončené. V rámci trestného konania bolo vykonané rozsiahle dokazovanie avšak bezúspešne. Z tohto dôvodu malo byť vykonané vyčerpávajúce dokazovanie aj v rámci tohto konania. V rámci trestného konania vyplynulo viacero rozporov a tieto neboli súdom prvej inštancie odstránené. Zároveň nie je pravdivé tvrdenie, že prevod bytu v rozpore so zákonom bol preukázaný v konaní vedenom pod sp. zn. 43C/30/2007. Prezentovala názor, že súd prvej inštancie nevychádzal z riadne zisteného a ustáleného skutkového stavu. Súd prvej inštancie tým, že nepostupoval v súlade s § 118 ods. 2 O.s.p., nedostatočne zistil skutkový stav a prekvapivo rozhodol vo veci samej. Rozporovala tvrdenie žalobcov 1/, 2/ že posudok č. 33/2007 bol vyhotovený na základe originálu plnomocenstva. Vo vyšetrovacom spise nie je ani zmienka ako a kedy mal byť vyšetrovateľom získaný originál plnomocenstva, ani o tom, že bol odovzdaný znalcovi. Nič potom nebránilo súdu prvej inštancie vykonať dokazovanie na základe originálu plnomocenstva, ak bolo rozhodnutie od toho závislé.

15. Žalovaná 1/ vo svojom podaní zo dňa 07.09.2017 dala do pozornosti odvolaciemu súdu nález Ústavného súdu zo dňa 16.03.2016, sp. zn. I. ÚS 549/2015-33.

16. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

18. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.6.2016 (ďalej len "O.s.p."). O odvolaní žalobcov 1/, 2/ a žalovanej 1/ rozhodoval po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p. ").

19. Podľa § 359 C.s.p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

20. Podľa § 386 písm. b) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou

21. Z obsahu odvolania žalovanej 1/ odvolací súd zistil, že žalovaná 1/ odvolaním napadla rozhodnutie súdu prvej inštancie aj vo výroku IV, ktorým súd uložil žalobcom 1/, 2/ povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 2 534,85 eur v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku. Civilný sporový poriadok výslovne obmedzuje právo strany podať odvolanie, pretože v zmysle ustanovenia § 359 C.s.p. odvolanie môže podať len tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté. Z logického výkladu ustanovenia § 359 C.s.p. za použitia argumentu a contrario vyplýva, že strana v prospech ktorej bolo vydané rozhodnutie, odvolanie podať nemôže. Nakoľko súd prvej inštancie výrokom IV rozhodoval v trovách konania žalovanej 2/ a stranou v neprospech ktorej bolo rozhodnuté boli žalobcovia, výlučne žalobcovia boli subjektom oprávneným podať odvolanie proti výroku IV rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd odvolanie žalovanej 1/ voči výroku IV rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil žalobcom 1/, 2/ povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 2 534,85 eur v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku, podľa § 386 písm. b) C.s.p. odmietol, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

22. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť

dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1/ bolo podané nedôvodne a odvolanie žalobcov 1/, 2/ bolo podané sčasti dôvodne. So zreteľom na rozsah podaných odvolaní, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok I rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil, že žalobcovia 1/, 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi bytu, výrok o nároku na náhradu trov konania žalobcov 1/, 2/ (výrok III) a výrok o nároku na náhradu trov konania žalovanej 2/ (výrok IV). Výrok II, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh o vypratanie nehnuteľnosti, nebol odvolaniami napadnutý a v tejto časti nadobudol právoplatnosť.

23. S prihliadnutím na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa rozsudku prvoinštančného súdu v časti výrokov I a III napadnutých odvolaním, v ktorom súd prvej inštancie dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vyporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie. Na základe uvedeného odvolací súd využíva možnosť sa v tomto rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia v napadnutej časti výrokov I a III (§ 387 ods. 2, 3 C.s.p.) a osobitne sa vyporiadava len s dôvodmi, ktoré žalovaná 1/ uviedla v podanom odvolaní.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že návrhom zo dňa 30.10.2012 sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti každý v podiele 1, k bytu č. XX na R.. poschodí bytového domu na O. Č.. XX, postavený na parc. č. XXXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 472 m², okres Z. R., obec - Z., kat. úz. I.É. W. ako aj podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku o veľkosti 4642/190198, zapísaný na LV č. XXXX (ďalej len „byt“). Zároveň sa domáhali, aby súd uložil žalovanej 2/ povinnosť vypratať byt a odovzdať ho žalobcom 1/, 2/ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V žalobe uviedli, že darovacou zmluvou zo dňa 10.08.2000 spísanou formou notárskej zápisnice N 142/00, Nz 151/00 s povolením vkladu V 3876/01 dňa 08.10.2002 nadobudli žalobcovia 1/, 2/ vlastníctvo k bytu každý v 1 od darcu Z. I., nar. 22.01.1944, matky žalobcov 1/, 2/. K bytu mala daryňa na základe darovacej zmluvy zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania. Poukázali na to, že zmluvu o zrušení vecného bremena nikdy nepodpísali, avšak zo správy katastra im bola zmluva o zrušení vecného bremena, ktorej vklad bol povolený pod V-2992/05 dňa 17.08.2005 doručená. Na základe tejto zmluvy došlo k zrušeniu práva doživotného užívania bytu. Podpisy na zmluve však neboli vlastnoručnými podpismi žalobcov 1/, 2/, čo potvrdilo aj vyšetrovanie na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava III pod sp. zn. ČVS: ORP-1081/OEK-B3-2005. Na základe uvedeného sa žalobcovia 1/ a 2/ dozvedeli, že vlastnícke právo k bytu bolo bez ich vedomia prevedené na inú osobu. Uviedli, že dňa 26.07.2005 bola uzatvorená kúpna zmluva, v ktorej na základe sfaľovaných podpisov žalobcov 1/, 2/ ako predávajúcich, bolo v katastri nehnuteľností prevedené vlastnícke právo na žalovanú 1/. Na základe tejto zmluvy bol dňa 19.08.2008 povolený vklad do katastra nehnuteľností v prospech žalovanej 1/. Skutočnosť, že sa nejednalo o podpisy žalobcov 1/, 2/ bolo potvrdené vyšetrovaním v rámci trestného konania. Dôvodili, že podpisy na plnomocenstve zo dňa 15.07.2005 tvoriace neoddeliteľnú súčasť kúpnej zmluvy, na základe ktorého bol splnomocnený B. W., neboli ich vlastné. Priezvisko žalobkyne 2/ v kúpnej zmluve nekorešpondovalo s jej skutočným priezviskom, ktoré prijala uzatvorením manželstva dňa 10.08.2002, nakoľko ku dňu osvedčenia podpisu žalobkyne 2/ mala vystavený ako občiansky preukaz, tak aj cestovný pas na meno a priezvisko Ž. O.. V kúpnej zmluve boli žalobcovia 1/, 2/ označení za manželov napriek tomu, že sú súrodenci. Konštatovali, že v trestnom konaní bol jednoznačne preukázaný podvod, z ktorého dôvodu navrhli súdu pripojiť k predmetnému konaniu trestný spis. Žalovaná 1/ následne previedla predmetný byt na žalovanú 2/ napriek tomu, že ohľadom bytu bolo vedené súdne konanie ako aj trestné konanie. Poukázali na to, že nikdy neboli bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, nakoľko darovacou zmluvou nadobudli k predmetnej nehnuteľnosti spoluvlastnícke podiely, a to každý v 1. Skutočnosť uvádzané v kúpnej zmluve nezodpovedali preto skutočnému stavu, preto je kúpna zmluva absolútne neplatný právny úkon. Poukázali na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 43C 30/2007 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy na byt, v ktorom bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a navrhli pripojenie predmetného spisu. V dôsledku ďalšieho prevodu bytu zo žalovanej 1/ na žalovanú 2/ dňa 18.06.2009 podali žalobcovia 1/, 2/ návrh o určenie vlastníckeho práva a návrh na vypratanie nehnuteľnosti, ktoré konanie vedené pod sp. zn. 45C/74/2009 voči žalovanej 2/ bolo zastavené. Predmetné konanie podľa názoru žalobcov 1/, 2/ neznamena prekážku veci rozhodnutej. Podaním zo dňa 05.12.2011 právna zástupkyňa žalovanej 2/ oznámila, že od kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovanou 1/ odstúpila, nakoľko nemala vedomosť o súdnom konaní ani o prebiehajúcom trestnom konaní. Z uvedeného dôvodu

označili žalovanú 1/ X. B., napriek tomu, že zápis v katastri svedčí žalovanej 2/. Dôvodili, že v danom prípade je naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko bez takéhoto určenia je ohrozené právo žalobcov 1/, 2/. Naliehavý právny záujem na určení vyvodzovali aj z toho, že sú podielovými spoluvlastníkmi k bytu a v súčasnosti je na príslušnom liste vlastníctva zapísaná ako vlastníčka žalovaná 2/. Žalobu o vypratanie nehnuteľnosti odôvodnili tým, že žalovaná 2/ bola v danom čase zapísaná ako vlastníčka bytu a tento byt aj užíva, teda predmetná nehnuteľnosť sa nachádza vo faktickej moci žalovanej 2/. Z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-1081/OEK-B3-2005 vyplýva, že jeho súčasťou je Písmoznalecký posudok č. 33/2007 vyhotovený znalcom W. W. N. dňa 21.3.2007. Zo záverov predmetného posudku vyplýva, že podpisy na plnomocenstve zo dňa 15.07.2005 nie sú podpismi žalobcov 1/, 2/.

25. K žalovanou 1/ uplatnenému odvolaciemu dôvodu, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.), odvolací súd uvádza, že dokazovanie v civilnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu, cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Žalovaná 1/ v odvolaní namietala, že počas konania navrhovala vykonať rozsiahle dokazovanie ako výsluch svedkov V. N., B. W., J. B., L. B., W.L. G., V. M., pričom súd ich výsluch nevykonal a ani neodôvodnil prečo. Z obsahu podania žalovanej 1/ zo dňa 19.03.2014, ktorým sa vyjadrila k podanej žalobe a okrem iného na st. 8/16 vymenovala 30 dôkazov, preukazujúcich jej tvrdenia o nedôvodnosti podanej žaloby, medzi ktorými boli napr. výsluch svedka: V. N., výsluch svedka: B. W., plnomocenstvo zo dňa 28.7.2005 a podobne, ani z následných procesných úkonov žalovanej 1/ odvolací súd nevyvodil riadny návrh žalovanej 1/ na vykonanie dôkazov, o ktorom by bolo dôvodným procesne rozhodovať. Návrh na doplnenie dokazovania nemožno vyvodiť ani z vyjadrenia žalovanej 1/ zo dňa 11.05.2015 (čl. 245), kedy na doplnenie svojej argumentácie predložila súdu prvej inštancie ďalšie listinné dôkazy. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na prednes právnej zástupkyne žalovanej 1/ na pojednávaní dňa 19.05.2015 kedy uviedla, že nemá vo veci čo doplniť a v celom rozsahu sa pridrižovala obsahu vyjadrení zo dňa 19.03.2014 a 13.05.2015, majúci za to, že dostatočne obsahujú všetky významné okolnosti týkajúcej sa spornej veci. Vo vzťahu k námietkam žalovanej 1/, že súd prvej inštancie nerozhodol o jej návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania, poukazuje odvolací súd na ust. § 120 ods. 1 O.s.p., ktoré medzi povinnosti účastníka konania zaraďuje povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti, povinnosť označiť dôkazy a z toho vyplývajúcu zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena. Pričom povinnosť označiť dôkazy nie je možné vynucovať, nakoľko je to právo účastníka konania. V posudzovanej veci odvolací súd zistil, že tu absentuje riadny návrh žalovanej 1/ na nariadenie znaleckého dokazovania, o vykonaní ktorého by mal súd prvej inštancie v konaní rozhodovať. Z obsahu podania žalovanej 1/ zo dňa 25.11.2015 takýto návrh nevyplýva, nakoľko v uvedenom podaní žalovaná 1/ len uviedla, že pokiaľ je pre konajúci súd významné odborné posúdenie pravosti podpisov, má ustanoviť vo veci súdneho znalca. Súd prvej inštancie nemal pochybnosti o listinnom dôkaze - písmoznaleckom posudku znalca W. W. N. č. 33/2007, preto správne namiesto znaleckého posudku použiť tento listinný dôkaz. Tvrdenie žalovanej 1/, že súd prvej inštancie nerozhodol o návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania je v rozpore aj s jej argumentáciou v podanom odvolaní, v ktorom okrem iného uviedla, že z dôvodu absencie originálu plnomocenstva v spise (a iných priložených spisových materiáloch) nemohla ani iniciovať preskúmanie pravosti podpisov. I v prípade, ak by argumentácia žalovanej 1/ ohľadne absencie originálu plnomocenstva zo dňa 15.07.2005 bola dôvodnou, vzniká otázka na základe akého porovnávacieho materiálu by v prípade nariadenia znaleckého dokazovania, iný znalec vyhotovil znalecký posudok. Za daných okolností nevzhladol odvolací súd taký postup zo strany súdu prvej inštancie, ktorým by znemožnil žalovanej 1/, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že nepovažoval žalovanou 1/ rozporované okolnosti týkajúce sa nájmu, resp. platnosti nájmovej zmluvy, ďalšie zistenia ohľadom konkrétnych osôb konajúcich v danom prípade podvodným spôsobom (falšovanie listín, dokladov.), námietky žalovanej vo vzťahu k spochybneniam tvrdení Z. I. v trestnom konaní ako aj vo vzťahu k tvrdeniam žalobcov, že nepodpísali Kúpnu zmluvu zo dňa 26.07.2005, za právne významné pre rozhodnutie vo veci (bod 24 a 45 odôvodnenia napadnutého

rozhodnutia). Z obsahu zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 22.10.2015 odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie oboznámil strany sporu s predmetným pripojeným vyšetrovacím spisom, a to tak, že uviedol, čo predmetný spis obsahuje, keď uviedol že jeho súčasťou sú zápisnice o výsluchoch, zápisnice o vykonaných rekogníciách, písomznalecký posudok a ostatný obsah spisu. Odvolací súd na základe týchto skutočností má za to, že daný postup súdu prvej inštancie možno považovať za súladný s § 129 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého dôkaz listinou sa vykoná tak, že samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak listina bola všetkým účastníkom doručená alebo ak listina alebo jej obsah nebola protistranou spochybnená. Stranami sporu nebol obsah vyšetrovacieho spisu spochybnený, žalovaná 1/ sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne oboznámila s obsahom vyšetrovacieho spisu, keď po pripojení spisu bola do tohto spisu nahliadať, a to dňa 30.10.2015 a 06.11.2015 (č.l. 378, 379) a bolo jej umožnené, aby sa k obsahu vyšetrovacieho spisu vyjadrila, čo následne podaním zo dňa 26.11.2015 aj urobila. Vo vzťahu k námietkam žalovanej 1/, že vo vyjadrení zo dňa 11.05.2015 považovala za nevyhnutné oboznámenie sa s katastrálnymi spismi k.ú. I. W., sp. zn. V-3075/05 (ku kúpnej zmluve k Bytu), sp. zn. V-2993/05 (k záložnej zmluve k Bytu) a sp. zn. V-2992/05, odvolací súd uvádza. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie požiadal Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor o zaslanie predmetných katastrálnych spisov (č.l. 287). Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor oznámil súdu prvej inštancie, že predmetné spisy sú uložené v Centrálnom registratúrnom stredisku, ktoré je z technických príčin uzavreté a preto nemožno žiadosti súdu vyhovieť (č.l. 293). Na pojednávaní dňa 22.10.2015 oboznámil strany sporu, že súčasťou pripojeného spisu 2T/75/2011 je katastrálny spis V - 3075/05) avšak ďalšie žiadané katastrálne spisy do súdneho spisu zaslané neboli (č.l. 365). Následne opätovne súd prvej inštancie požiadal Okresný úrad Bratislava o zaslanie predmetných katastrálnych spisov (č.l. 374), na čo mu katastrálny úrad zaslal kópie zmlúv, ktoré po zápise do katastra nehnuteľností evidujú v zbierke listín a oznámil, že nie je možné zaslať kópie požadovaných spisov (č.l. 380). Možno tak konštatovať, že ku dňu rozhodnutia súdu vo veci samej súd prvej inštancie vyvinul všetku potrebnú snahu pre zabezpečenie navrhovaného dôkazov (katastrálnych spisov), ktoré však z objektívnych príčin nebolo možné zabezpečiť a následne vykonať. Preto nemožno daný postup súdu prvej inštancie vyhodnotiť ako nesprávny. O tom, či súd vykoná alebo nevykoná navrhovaný dôkaz, nevydáva žiadne rozhodnutie, má iba povinnosť v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej uviesť, z akého dôvodu navrhovaný dôkaz nevykoná (Najvyšší súd SR, sp. zn. 2 Cdo 242/2013). Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 45/1986). Do obsahu základného práva nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. Odvolací súd nemá za naplnený ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, a to také porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. I v prípade, ak by súd prvej inštancie nevykoná návrhy na vykonanie dokazovania, uvedené sama osebe nevedie k záveru o porušení práv žalovanej 1/. Zásah do základného práva na súdnu ochranu či práva na spravodlivé súdne konanie by bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní. Konanie súdu prvej inštancie však takéto vady nevykazuje (I. ÚS 350/08). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (N. c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993). Vzhľadom k uvedenému odvolací súd posúdil odvoláciu námietku žalovanej 1/, že súd prvej inštancie nevykoná navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako nedôvodnú.

26. Ako nedôvodné posúdil odvolací súd aj námietky žalovanej 1/, že obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil a že pri rozhodovaní nezohľadnil podstatnú argumentáciu žalovanej 1/. Napadnutý rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval súd prvej inštancie za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, aj právne predpisy, z ktorých súd prvej inštancie vyvodil svoje právne názory. Nemožno súhlasiť ani s námietkami žalovanej 1/, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, zmätočné a nepresvedčivé, nakoľko odôvodnenie súdneho rozhodnutia má obsahovať zákonom požadované náležitosti, medzi ktoré patrí stručné, jasné a výstižné vysvetlenie, ktoré skutočnosti považuje súd za preukázané a ktoré nie a uvedenie, z ktorých dôkazov súd vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení

dôkazov riadil. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení v bode 14 síce len všeobecne a sumárne uviedol, z akých dôkazov pri hodnotení skutkového stavu vychádzal, avšak v nasledujúcich bodoch odôvodnenia uviedol konkrétne dôkazy obsiahnuté v jednotlivých pripojených súdnych spisov, z ktorých vyplynuli jednotlivé rozhodujúce čiastkové skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Takto príkladom súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia 1/, 2/ nadobudli vlastnícke právo k bytu, každý v podiele 1 na základe Darovacej zmluvy zo dňa 10.08.2002, spisanej formou notárskej zápisnice N 142/00 Nz Nz 151/00, na Notárskom úrade v Prievidzi notárkou V. S. O.. Zároveň súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne zdôvodnil, že zo záverov Písmoznaleckého posudku č. 33/2007 vyhotoveného znalcom W. W. N. dňa 21.3.2007 v rámci trestného konania, ktorého spis bol pripojený k tomuto spisu, dospel k skutkovému záveru, že plnomocenstvo zo dňa 15.07.2005 nebolo podpísané žalobcami 1/, 2/. Žalovanou 1/ namietaná skutočnosť, že súd prvej inštancie neuviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia konkrétne slovné spojenie, že vykonal dokazovanie, nepovažuje odvolací súd za vadu spôsobujúcu nezákonnosť rozhodnutia alebo postup, ktorým by súd zasiahol do práv strany sporu. Skutočnosť, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie vyplýva jednak z obsahu celého spisu a zároveň z textu odôvodnenia, kde súd prvej inštancie popísal aké jednotlivé pre rozhodnutie podstatné skutkové zistenia zistil z vykonaného dokazovania. Za vadu konania v konaní nemožno považovať okolnosť, že si súd neosvojil tvrdenia žalovanej 1/, prípadne nevykonal dôkaz na preukázanie skutočnosti, ktorá nebola podstatná pre daný spor (Najvyšší súd SR, sp. zn. 1 Obdo V 37/2010, ZSP 4/2013). Ako nedôvodnú posúdil odvolací súd aj námietku žalovanej 1/, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými jej argumentmi. Súd je povinný odôvodniť tie najpodstatnejšie a právne najvýznamnejšie skutkové tvrdenia, z ktorých vychádza jeho rozhodnutie. Odvolací v tejto súvislosti poukazuje na to, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, a táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (L. G. H.. Š.B. E. X. X. XXXX, M. F., Č.. XXX-F., M.. XX, K. Z. H.. Š. E. X. X. XXXX, M. F., Č.. XXX-Z.; Q. H.. Q. E. XX. W. XXXX; K. H.. J. E. XX. J. XXXX). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na úplne každé vyjadrenie alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

27. K námietke žalovanej 1/, že súd prvej inštancie porušil právo strán na rovnaké zaobchádzanie, keď porušil ustanovenie § 118 ods. 2 O.s.p., odvolací súd uvádza, že ak samosudca toto zákonné ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej občiansky súdny poriadok priznáva. Porušenie citovaného ustanovenia teda žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne. Striktné nedodržanie postupu podľa § 118 ods. 2 O.s.p. (teraz § 181 ods. 2 C.s.p.) zo strany súdu nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a možno ho vyhodnotiť len ako tzv. inú vadu konania a existencia tejto vady sama o sebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia (Uznesenie NS SR, sp. zn. 4 Cdo 167/2012).

28. K odvolateľkou uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.) nemal odvolací súd za preukázané.

29. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovým záverom súdu prvej inštancie, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že plnomocenstvo udelené žalobcami 1/, 2/ dňa 15.07.2005, ktoré bolo podkladom pre uzavretie kúpnej zmluvy zo dňa 26.7.2005, nebolo podpísané žalobcami 1/, 2/, keď aj podľa názoru odvolacieho súdu táto skutočnosť bola v konaní preukázaná Písmoznaleckým posudkom č. 33/2007 vyhotoveným znalcom W. W. N. dňa 21.03.2007, ktorým bolo potvrdené a preukázané tvrdenie žalobcov 1/, 2/ o tom, že predmetné plnomocenstvo nepodpísali. Závery z daného posudku neboli v

spore zo strany žalovanej 1/ vyvrátené akýmkoľvek dôkazným prostriedkom. Argumentáciu žalovanej 1/ spočívajúcu v tom, že znalec nemal k dispozícii originál plnomocenstva, považuje odvolací súd za nepreukázanú ako aj bezvýznamnú. V písomznaleckom posudku sa uvádza, že „sporný materiál je plnomocenstvo zo dňa 15.07.2005.“ Zároveň je uvedené, že ako sporný materiál tak aj porovnávací materiál je spôsobilý na písomznaleckú expertízu. V znaleckom posudku je uvedené, že pri skúmaní sporného podpisu bol použitý štandardný postup a uplatnené metódy analýzy a porovnania. Z jeho obsahu je zrejším, že znalec skúmal znaky písma v spornom materiáli a porovnávacom materiáli z pohľadu rôznych znakov písma ako výškové, plošné členenie písma, kvality stopy, smeru stopy, a pod. I keď z obsahu spisu bez ďalšieho nemožno vyvodiť, že znalec disponoval originálom plnomocenstva, uvedené neznamená, že plnomocenstvo, ktorým znalec disponoval, mu neumožnilo skúmať niektoré detaily písma a nezakladá tak u písomznaleckého posudku namietanú nezákonnosť. Odvolací súd má za to, že znalec dôsledne analyzoval sporné podpisy a v rámci svojich možností a jemu dostupnými technickými prostriedkami riadne overil, že pri sporných podpisoch nebola zhoda s porovnávacím materiálom. Podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanom prípade, z dôvodu, že znalec zistil, že sporné podpisy vykazovali v porovnaní so vzorkou porovnávacích podpisov identifikačne hodnotné rozdielne znaky, mohol stanoviť jednoznačný záver skúmania podpisov, a to aj v prípade ak bolo skúmanie vykonané z fotokópie podpisov, čo však nebolo preukázané. Z uvádzaného dôvodu odvolací súd nemá dôvod spochybňovať skutkové závery uvádzané v Písomznaleckom posudku č. 33/2007 vyhotoveným znalcom W.. W. N. dňa 21.3.2007 ako listiny, ktorá preukazuje, že podpisy žalobcu 1/ a žalobkyne 2/ na plnomocenstve zo dňa 15.7.2005 nie sú pravými podpismi žalobcov 1/, 2/.

30. K námietke žalovanej 1/, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) C.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Danú námietku žalovanej 1/ nepovažuje odvolací súd za dôvodnú.

31. Súd prvej inštancie svoje právne závery o neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 26.07.2005 uzatvorenej žalovanou 1/ s B. W., konajúcim v mene predávajúcich, t.j. v mene žalobcov 1/, 2/, založil na absolútnej neplatnosti v zmysle § 39 v spojení s § 123 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd má za to, že v kúpnej zmluve zo dňa 26.07.2005 nevyjadrili žalobcovia 1/, 2/ ako predávajúci a vlastníci bytu svoju vôľu previesť vlastnícke právo na žalovanú 1/. K takémuto záveru dospel odvolací súd na základe súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu z Písomznaleckého posudku č. 33/2007, v ktorom bol vyslovený záver, že ukážky podpisov žalobcov 1/ a 2/ sa nezhodujú s podpisom žalobcov 1/, 2/ na plnomocenstve udelené žalobcami 1/, 2/ dňa 15.7.2005 p. W.. Danému skutkovému tvrdeniu svedčí aj zistenie súdu prvej inštancie, že Čestné prehlásenie žalobcov 1/, 2/ zo dňa 22.08.2005, ktoré malo potvrdiť prevzatie kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy žalobcami 1/, 2/, nebolo podpísané žalobcami 1/, 2/, nakoľko V.. O. po predložení Čestného prehlásenia uviedol, že podpisy osôb na danom prehlásení neboli osvedčené na jeho notárskom úrade, a to napriek tomu, že boli opatrené doložkou osvedčujúcou pravosť podpisov I. V.. O.. V prípade kúpnej zmluvy zo dňa 26.07.2005 absentoval prejav vôle predávajúcich žalobcov 1/, 2/ nakoľko danú kúpnu zmluvu uzatvoril p. W. v mene predávajúcich, avšak bez toho aby bol na to žalobcami 1/, 2/ splnomocnený. S poukazom na ustanovenie § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka p. W. konal v mene žalobcov 1/, 2 bez plnomocenstva a mal by byť tak z tohto konania zviazaný sám. Je však zrejmé, že p. W. nebol vlastníkom bytu a nemohol tak previesť vlastnícke právo na žalovanú 1/ s poukazom na ustanovenie § 123 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd preto zhodne s právnym názorom súdu prvej inštancie má za to, že predmetná kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s ust. § 123 Občianskeho zákonníka.

32. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovanej 1/, že žalobcovia 1/, 2/ vyvolali omyl vo vôli žalovanej 1/. Právna podstata omylu vo vôli spočíva v tom, že konajúca osoba mala nesprávnu, resp. nedostatočnú predstavu o právnych účinkoch právneho úkonu. Právnu relevanciu má omyl len vtedy, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre právny úkon rozhodujúca a bez nej by k právnemu úkonu nedošlo, pričom súčasne osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela v dobe právneho úkonu aspoň vedieť. Skutočnosť, že žalovaná 1/ ako kupujúca konala v omyle spočívajúcom v tom, že mala za to, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy koná

s predávajúcimi, nebola podľa názoru zapríčinená žalobcami 1/, 2/. V spore nebolo preukázané, že by žalobcovia 1/, 2/ pred uzatvorením kúpnej zmluvy, resp. pri uzatváraní so žalovanou 1/ akokoľvek komunikovali resp. vykonávali úkony smerujúce k tomu, aby vyvolali u žalovanej 1/ omyl, resp. by vedeli že p. W. uzatvára kúpnu zmluvu so žalovanou 1/ v mene žalobcov 1/, 2/. Pred uzatvorením kúpnej zmluvy komunikovala žalovaná 1/ výlučne s osobou p. W., ktorý sa preukazoval plnomocenstvom, zabezpečoval doklady a potrebné listiny ku kúpe bytu bez toho, aby bolo preukázané, že žalobcovia 1/, 2/ participovali na úkonoch smerujúcich k predaju bytu. Osoby žalobcov 1/, 2/ pred uzatvorením kúpnej zmluvy ani pri uzatváraní kúpnej zmluvy žalovaná 1/ nevidela ani s nimi nijako nekomunikovala. V konaní nebola preukázaná ani skutočnosť, že by žalobcovia 1/, 2/, prípadne p. I. obdržali kúpnu cenu za byt. Kúpna zmluva ako právny úkon tak smeroval výlučne k osobe p. W., ktorý ju uzatvoril a keďže konal bez platného plnomocenstva, mohol byť zaviazaný z daného právneho úkonu len on sám. Podľa názoru odvolacieho súdu by sa preto relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy mohla žalovaná 1/ domáhať len voči tejto osobe p. W. a nie voči žalobcom 1/, 2/. Odvolací súd tak má za to, že súd prvej inštancie aplikoval na zistený skutkový stav správny právny predpis, keď neaplikoval ustanovenie § 40a v spojení s § 49a Občianskeho zákonníka na posudzovanú kúpnu zmluvu ako aj na právny vzťah medzi žalobcami 1/, 2/ a žalovanou a z tohto dôvodu považuje danú námietku žalovanej 1/ za nedôvodnú.

33. Pri posudzovaní správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd vzal do úvahy aj závery Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze, sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16. marca 2016, ako aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 726/2016-53 zo dňa 8. marca 2017, majúci za to že v danom prípade sa má poskytnúť vyššia ochrana vlastníkom bytu (žalobcom 1/, 2/) ako nadobúdateľke bytu (žalovanej 1/). Zásadným sa javí aj skutočnosť, že k výmazu vlastníckeho práva žalobcov 1/, 2/ a následnému zápisu vlastníckeho práva žalovanej 1/ došlo s veľkou pravdepodobnosťou podvodným konaním, keď tieto závery vyplývajú aj z uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 19.03.2012, sp. zn. 1Pv 123/06-49, v ktorom je uvedené, že k spáchanému skutku (podvodu) došlo, avšak sa nepodarilo ozrejmiť, kto tento skutok spáchal. Odvolací súd má za to, že žalobcovia 1/, 2/ hneď potom ako sa dozvedeli o spornom zápise vlastníckeho práva žalovanej 1/ k bytu podali dňa 31.08.2005 trestné oznámenie, následne iniciovali civilné konanie, a teda okamžite vykonali úkony smerujúce k náprave. Nemožno prehliadnúť ani okolnosti, za ktorých došlo k prevodu nehnuteľnosti, a to že žalovaná 1/ vypomáhala v realitnej kancelárii, v ktorej jej prácu zadával p. W., čo znamená, že mala skúsenosti v oblasti realít a mohla s určitou dávkou opatrnosti pristupovať k okolnostiam, za ktorých mala byť nadobudnúť. Napriek tomu, že žalovaná 1/ osobu p. W. považovala za serióznu, mohla požadovať osobné stretnutie s predávajúcimi, mala si ponechať alebo aspoň pamätať okolnosti týkajúce sa príjmového dokladu za zálohu na byt a následne ďalšieho príjmového dokladu za zálohu za byt v sume 36 000 Sk. Pričom nanajvýš podozrivá sa jej mohla javiť aj skutočnosť, že kúpna cena za byt má byť poukázaná na bankový účet nie predávajúcich, ale p. Mitra. Preskúmaním argumentov žalovanej 1/ uvádzaných v odvolaní a týkajúcich sa okolností plnomocenstva zo dňa 28.07.2005, prenájmu bytu a dlhov žalobcu 1/, odvolací súd vyvodil záver, že nie sú spôsobilé vyvolať dojem, že by práve žalobcovia 1/, 2/ mali byť zodpovední za aktuálny majetkovo-právny stav bytu tak, ako je zapísaný v príslušnom katastri nehnuteľností. Za daných okolností je potrebné uprednostniť ochranu vlastníckeho práva pôvodných vlastníkov, ktorý sa nezapríčinili o výmaz ich vlastníckeho práva, ktorý bol vykonaný pravdepodobne podvodným konaním tretích osôb, pred ochranou vlastníckeho práva nedostatočne uvedomelej nadobúdateľky, ktorý existoval pred podvodným konaním.

34. Vo vzťahu k námietkam žalovanej 1/, že súd prvej inštancie nevyzval žalobcov 1/, 2/ na upresnenie petitu, odvolací súd uvádza. Žalobcovia 1/, 2/ v žalobnom návrhu žiadali aby súd určil o.i., že sú podielovými spoluvlastníkmi bytu. Zo žaloby žalobcov 1/, 2/ možno vyvodiť záver, že žalobný návrh smeruje voči vlastníkovi bytu, ktorým je bola v čase podania žaloby žalovaná 2/, avšak v žalobnom návrhu reflektovali skutočnosť, že v čase podania žaloby žalovaná 2/ od kúpnej zmluvy odstúpila, z tohto dôvodu žalovali aj žalovanú 1/. Súčasne žalobným návrhom žiadali, aby súd zaviazal žalovanú 2/, aby byt vypratala. So žalobného návrhu bolo tak bez ďalšieho zrejme, voči komu určovací petit žaloby smeruje, a to bez toho, aby bol súd prvej inštancie povinný vyzývať na jeho upresnenie. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola na príslušnom liste vlastníctva zapísaná ako vlastníčka na základe odstúpenia od kúpnej zmluvy pod V-29125/08 zo dňa 13.10.2008, podľa Z-10163/13 opätovne výlučne žalovaná 1/. Je tak zrejme, že žalobný návrh o určenie vlastníckeho práva smeroval výlučne k nej a nie voči žalovanej 2/, ktorá v tom čase už nebola na príslušnom liste vlastníctva zapísaná ako vlastníčka bytu.

35. Posúdením odvolacej námietky žalovanej 1/ vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania, ktorým súd prvej inštancie zaviazal na trovy konania voči žalobcom 1/, 2/ výlučne žalovanú 1/, odvolací súd dospel k záveru, že je nedôvodná. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu priznal nárok na plnú náhradu trov konania žalobcom 1/, 2/ správne, keď títo boli v tejto časti sporu plne úspešní. Správne postupoval aj v tom prípade, keď zaviazal výlučne žalovanú 1/ na zaplatenie náhrady trov konania o určenie vlastníckeho práva, nakoľko žalovaná 1/ bola v tejto časti konania procesne neúspešná voči plne procesne úspešným žalobcom 1/, 2/, nakoľko výlučne voči nej smeroval určovací žalobný petit. Vo vzťahu k námietkam žalovanej 1/, že súd prvej inštancie pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny mal vychádzať z ust. § 11 ods. 1 písm. a) alebo § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky, odvolací súd uvádza. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (bod 53) vyplýva, že súd prvej inštancie pri určení základu pre výpočet tarifnej odmeny vychádzal z ceny predmetu sporu, a to z hodnoty nehnuteľnosti, aplikujúc ust. § 10 ods. 2 vyhlášky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že Ústavný súd SR v rozhodnutí I ÚS 119/2012 o náhrade trov konania v určovacích sporoch zaujal ten právny záver, že z gramatického, logického a systematického posúdenia ustanovení vyhlášky možno vyvodiť záver, že pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom súdneho sporu peniazmi oceníteľné, potom sa táto čiastka (suma) považuje za základ pre tarifnú hodnotu, a to aj vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci. Citovaný právny predpis tak dôsledne rozlišuje situácie pre náhradu trov konania, kedy je predmet právneho sporu, o ktorom vlastníctve sa rozhoduje, peniazmi oceníteľný a kedy nie je. Preto nie je možné vychádzať z názoru, že vždy keď je predmet konania určenie vlastníckeho práva k veci, nemožno tento predmet konania peniazmi oceniť z hľadiska tarifnej odmeny. Teda explicitná úprava § 9 ods. 1 vyhlášky <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/655/>> vylučuje použitie § 11 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky a rovnako aj príslušných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch. Preto podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie pri určení základu tarifnej odmeny aplikoval správnu právnu normu, preto odvolacia argumentácia žalovanej 1/ nie je dôvodnou.

36. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k výrokom I a III, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I a III ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., potvrdil.

37. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku vo výroku IV, ktorým súd prvej inštancie uložil žalobcom 1/, 2/ povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 2 534,85 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na odvolací súd uvádza, že procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaná. V prípade žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá. Plný procesný úspech v posudzovanom prípade v časti konania o vypratanie nehnuteľnosti mala voči žalobcom 1/, 2/ žalovaná 2/, nakoľko súd prvej inštancie výrokom II voči nej žalobu v plnom rozsahu zamietol. Preto bolo dôvodným priznať náhradu trov konania žalovanej 2/ proti žalobcom 1/ a 2/. V podanom odvolaní žalobcovia 1/ a 2/ namietali aj výšku priznanej náhrady trov konania. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd vyhodnotil námietky žalobcov 1/ a 2/ týkajúce sa priznania nároku za odmenu za prípravu a prevzatie zastúpenia žalovanej 2/, priznania odmeny za podanie zo dňa 07.01.2014, ako aj nárok na priznanie odmeny za účasť na pojednávaní dňa 19.03.2014, ako nedôvodné, nakoľko vykonanie uvedených úkonov právnej služby mal za preukázané. Ako dôvodnú odvolací súd posúdil odvolaciu námietku žalobcov 1/, 2/, vo vzťahu k priznaniu odmeny za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní zo dňa 07.01.2014, nakoľko uvedeného termínu pojednávania sa právna zástupkyňa žalovanej 2/ nezúčastnila. Na základe uvedeného mal odvolací súd za to, že žalovanej 2/ patrí náhrada trov právneho za 3 úkony právnej služby á 625,73 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie vo veci 07.01.2014, účasť na pojednávaní dňa 19.03.2014) a režijný paušál 1 x á 7,81 + 2x á 8,04, celkom suma 1 901,08 eur.

38. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd výrok IV (ktorým súd prvej inštancie uložil žalobcom 1/, 2/ povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 2 534,85 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku) rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že uložil žalobcom 1/ a 2/

spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť žalovanej 2/ náhradu trov konania vo výške 1901,08 eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

39. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. vychádzajúc z toho, že v odvolacom konaní v časti konania o určenie spoluvlastníckeho práva mali v plnom rozsahu úspech žalobcovia 1/, 2/, preto rozhodol tak, že žalobcom 1/, 2/ proti žalovanej 1/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V časti odvolania proti výroku IV (ktorým súd prvej inštancie uložil žalobcom 1/, 2/ povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 2 534,85 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku) mali žalobcovia 1/, 2/ v odvolacom konaní čiastočný úspech v rozsahu 25 % (úspech v sume 625,73 eur + 8,04 eur za 1 úkon právnej služby), žalovaná 2/ mala čiastočný úspech v rozsahu 75% a čistý úspech 50 %, preto odvolací súd priznal žalovanej 2/ voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 50 %. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).